

Adeleştiri ∨

Söyleşi ∨

Gündem ∨

Kütüphane ∨

Argonotlar

Duyurular ∨ Bülten

SÖYLEŞİ

Görsel ve işitsel bir kuşatma alanı

Cevdet Erekle ses, mimari ve çerçevenin ilişkisini "çepeçerçeve" sergisi üzerinden konuştuk.

Seda Niğbolu 1 saat önce

çepeçerçeve sergisinden görünüm, Fotoğraf: Hadiye Cangökçe

Cevdet Erekin Türkiye'deki ilk solo galeri sergisi "çepeçerçeve" 27 Ekim-9 Aralık tarihleri arasında Galeri Nev İstanbul'da gerçekleşti. Sanatçıyla galeri temsiliyetinden futbola, Covid pandemisinden aile kavramına çalışmalarının kişisel arka planını konuştuk.

Adeleştiri v

Söyleşi v

Gündem v

Kütüphane v

İşlerini çok uzun yıllardır takip ediyoruz. Türkiye'deki ilk solo galeri sergini açman belli ki uzun bir sürecin sonucu. Neden şimdi?

Galeri Nev İstanbul'dan sevgili Haldun Dostoğlu yıllardır hep sorar, ben de hep kibarca reddederdim. Çünkü ben hiçbir zaman bir galeriyle çalışmayı düşünmedim. Birkaç sene evvel bir konuşmamız oldu ve ileride bir gün sergi yapalım dedik. Bu sürede bende

de bazı değişiklikler oldu. Birincisi

f rada daha çok vakit geçiriyorum,

ndemiden beri daha az seyahat

iyorum. İkincisiyse bu fikrin şu

da bana hiç ters gelmemesi.

f kiden de ters gelmiyordu, ama

eri temsiliyetiyle ilgili çok

şüncem vardı.

Bağımsızlıkla ilgili düşünceler mi bunlar?

Genel olarak bağımsızlıkla ilgili. Yani galerilerin ne kadar sınırladığıyla ilgili, ki başka faydaları da olabiliyor galerilerin. Sadece ticari değil, arşiv gibi pratik çok faydaları oluyor. Bir şeyin içinde olmanın içerik olarak da faydaları olabiliyor. Nev İstanbul hem saygı duyduğum hem sevdiğim bir yer. Dolayısıyla negatif baktığım ve karar değiştirdiğim bir yerden ziyade bir gün umarım bir sergi yaparım diye düşündüğüm bir yerdi. Bu sefer bana

Bülten

lar Güncel Bülteni

sanat tartışmalarını
bir arada sunan haftalık bülten.

Over 3,000 subscribers

By subscribing you agree to [Substack's Terms of Use](#), [our Privacy Policy](#) and [our Information collection notice](#)

substack

Çok Okunanlar

2021 yılında satılan en pahalı NFT'ler

Issızlığın ortasında, Yıldız Moran

Emre Erkmen ve kadraji

Jill Bullitt ile "Bir Resmin Yaşayan Yanı"

Türkiye performans sanatı tarihi: Sahi mi?

Ateşleri ∨

Söyleşi ∨

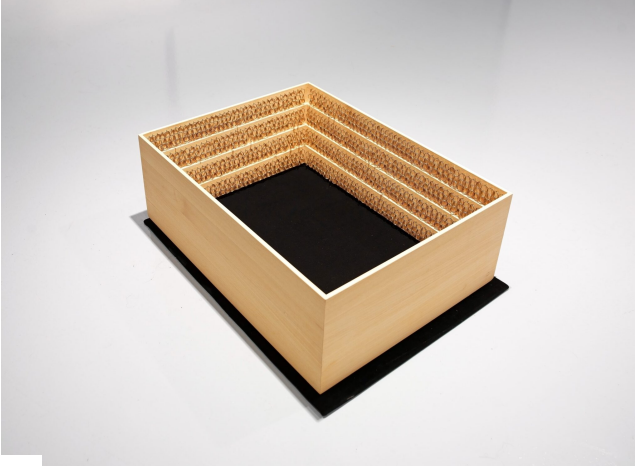
Gündem ∨

Kütüphane ∨

hem neugerriemschneider'deki eserler gelsin, hem de yapabilirsem yeni işler ekleyeyim diye düşündüm.

Duyunular ∨ Bülten

Halkalı Stadyum; ahşap, metal, 2023

İgüne kadar büyük oranda

**ekâna özgü büyük çaplı işler
ettin. Galeri sergisi senin için**

ısl bir deneyimdi?

Yıllardır çoğunlukla mekânın söylediklerinden yola çıktım. Mekân çok önemli bu sergide ama işlerin çoğu başka yerlere de uyarlanabilir. Direkt olarak mekânın tarihi o kadar önemli değil. Ama mekânsal olarak çok önemli bir şey var: Galerinin deposunda ve ofisinde bayağı çalıştık ve orada belki yüzlerce çerçeve var. Genellikle resim ve fotoğraf çerçeveleri. İlk gittiğim günden beri onlarla ilintili bir iş yapmak istiyordum. O çerçevelerle deflerin ilişkisi, bir süredir aklımda olan o yaldızlı çerçeveyle büyük bir

Araştırma

Söyleşi

Gündem

Kütüphane

yapmak... Galerinin böyle bir katkısı
oldu.

Duyurular

Bülten

Sergide derisiz defler merkezi bir konumda. Bu denli bedensel bir enerji barındıran bir enstrümanı yeniden yapılandırıp, neredeyse iskeletine indirgeyip yine izleyici ile bedensel bir ilişki kuran bir nesneye dönüştürmen çok döngüsel bir süreç.

Defin en önemli tarafı olan derisini

f :artıp klasik anlamda bildiğimiz bir f ritmini, yani derili bir aletin ritmini

az sakatlayıp, onu başka

ğışımlara açık bırakıyorum. Yine

rküsif bir ses kaynağı olsa da

diğimiz vurgulu sestem daha başka

yerlerin, yüzlerce halkanın

çarpışmasından oluşan bir ses ortaya çıkıyor. Tek bir çalgının insan kafası, bedeni etrafındaki durumuyla icracı, icrayı dinleyen ve enstrüman başka bir şeye dönüşüyor ve birbirlerine çok yakınlar. Bir de galerideki diğer işlerle ilişkileri, görsel ilişkileri var. Ben muhtemelen görsel olarak daha takıntılı, daha açık fikirli bir insanım. Bu serginin ortasında ilk kez bir figür vardı. İlk bakışta görülmeyen, duyulmayan ilişkiler kuruldu. Üstüne gittikçe bu katmanlar artmaya başladı. Bu da beni inanılmaz mutlu etti. Özellikle İstanbul'da olması... Özlemiştir. Uzun zamandır ilk kez

Aleştiri ∨

Söyleşi ∨

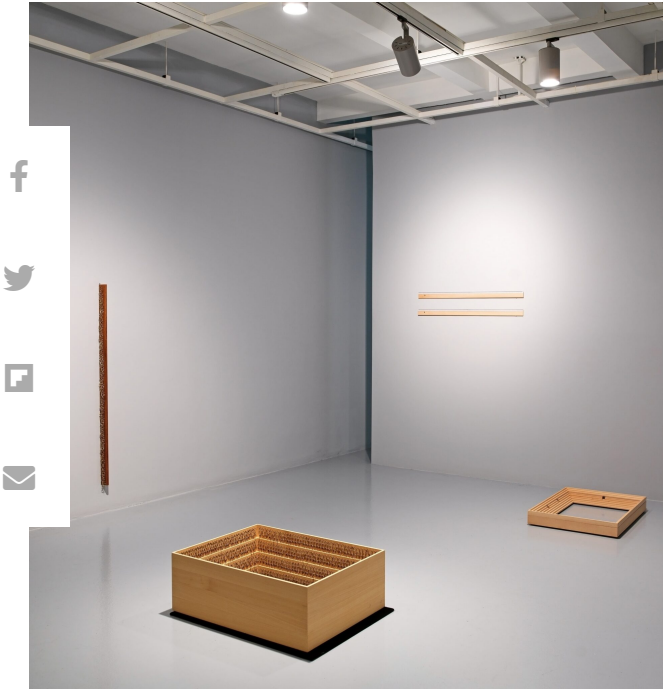
Gündem ∨

Kütüphane ∨

bu konuda. Sonra üç dört kayıt yaptık. Beş haftalık kısa bir sergi ama albüm de, dinleme seansı da yaptık. Ticari olarak aşırı hafif, ama içerikte çok güzel bir şey çıktı. Online albümün dinletisinin yapılmasıyla beraber bir çember de tamamlanmış oldu. Öyle gözüküyor ki bundan sonra da başka yerlere açılarak devam edecek.

Duyurular ∨ Bülten

çepeçevre sergisinden görünüm, Fotoğraf: Hadiye Cangökçe

Aynı döngüsellik ve senin bahsini ettiğin sakatlama durumu stadyumlu işlerinde de mevcut. Büyük bir kitlesel enerji minimal mimari formlara, oradan da kirli seslere varıyor. Futbolla nasıl bir kişisel ilişkin var?

Eski Fenerbahçe Stadi'nın yanında çocukluğum geçti. Eski stadyumlar farklıydı, tezahüratlar, şenlik vardı,

Ağartıri ∨

Söyleşi ∨

Gündem ∨

Kütüphane ∨

kendini organize ettiği, daha kaba ama çok eğlenceli bir ortamı.

Duyurular ∨

Bülten

Bayraklar, pankartlar el yapımıydı. Futboldan yıllardır kopuğum, ilk kez bu sergiden dolayı bir maça gittim. Ama çok gözlemediğim hatta neredeyse kurtulmaya bile çalıştığım estetik bir şeydir benim için. Eskiden tribünler yarı yarıyaydı, her zaman bir ayırım vardı ama şu anki şiddet, ayırım gibi bir durum yoktu. Misafir tribünün ufalması, sonra misafir tribününe aşırı

şiddet, sonra oraya insan

nmaması... Bunu ilk kez Venedik'te

ilanmıştım. Ondan sonra

anbul'da bir anda kapatılan kentsel musal mekânlar beni daha çok şündürdü. Bir şey oluyor Beşiktaş

paniyor, Taksim meydanı bloke edililiyor, köprüler kapatılıyor. Bunu kamusal alanla ölçeklendirdim.

Venedik'teki mekân dikdörtgendi, hoparlörüm dikdörtgendi. Bir ülkeyi temsil eden bir dikdörtgen diye bir şey söylüyordum. Misafir tribünü orada da vardı. Bu arada gerçek tribünü, en güzel manzaralı tribünü inşa edip kapısını kapatmıştık, insanlar giremiyordu. Herkes performans ne zaman diye soruyordu, Biz de performans yok, yasak diyorduk. Bu sefer tribünü resim çerçevesiyle ilişkilendirmek, tam tersi misafir olanı gerçek altın varakla kaplamak ve böylece uzaktan

Ateşleri ∨

Söyleşi ∨

Gündem ∨

Kütüphane ∨

çevresel ses, mono olmak, diğer tarafın küçük olması ya da hiç olmaması gibi meseleler var. Yıllar içinde mimarisine, kökenlerine türlü açılardan bakmaya çalıştığım, çok soğuduğum uzaklaştığım ama hayatta kaldıkça çocukluk odama döner gibi döndüğüm bir şey futbol.

“çepeçerçeve” başlığının de belli ettiği üzere galeri mekânında akustik ve görsel bir kuşatma söz konusu. “Immersive art” tabir

- f** ilen sanat akımı bunu daha çok eyiciyi uyaranlara maruz
- t** rakarak yapıyor. Senin işlerinde
- e** çok daha sade, ölçülü ve
- f** vetkâr bir tavır söz konusu.

- e** metre çapında bir defin içine giriyorsun. O an 360 derece ve tamamen akustik bir ses kaynağı var, kulağına 30 cm. uzakta. Seni bir çemberin içine alıyor. Şu an çok revaçta olan “immersive art”, “immersive sound”, çevreleyici, sarmalayan, kapsayıcı, adına ne dersen, bunu elektronik hoparlörlü bir sistem üzerinden yapıyor. Ben de asimetric de olsa bunu yapıyorum aslında. Enstalasyonun büyük bir kısmında teknolojik, simetrik bir kuşatma yok ama hacimsel olarak her tarafı düşünüyorum. Her zaman baskı kurarak değil. Benim hemen hemen her işte niyetim –ama bunu iddiayla

Araştırma

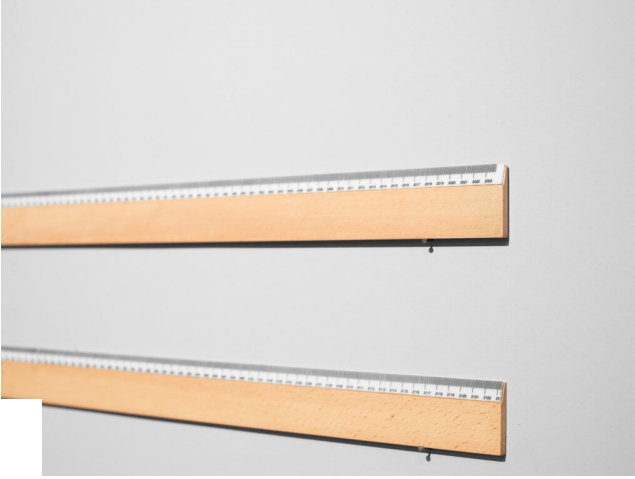
Söyleşi

Gündem

Kütüphane

karişıklığımla, tecrübelerimle çalışmak. Ama bunu tek bir izleyici, tek bir eğitim, tek bir tecrübe, dimağ, alıcı için yapmıyorum.

Yüzyıl Cetveli 2023, ağaç ve pleksi üzerine lazer ve siyah boya, 2023

annenün üç boyutlu modelinin

ilanıldığı *Ana Kulağı* büstüyle

...rlikte bildiğim kadarıyla ilk defa kişisel hayatından bir unsuru üretimine dâhil ettin.

Aslında o kadar kişisel değil. *Babamın Zaman Çizelgesi*'nde de yapmıştım bunu. Annemin çektiği bir fotoğrafı hem bir işte kullandım, hem de Nekropsi'nin albüm kapağı oldu. Ama buradaki görünüş kadar direkt, birebir değildi. O bir fotoğraf aslında. Binlerce fotoğraftan oluşan bir teknikle yapılmış bir şey. Bakmayla, görmeyle, topolojiyle, profille ilgili. Çünkü anneye, aileden birine bakmak demek kendinle de ilişkili kurmak demek. *Ana Kulağı* diğer yandan

Alestiri v

Söyleşi v

Gündem v

Kütüphane v

annemin şu anda çok çektiği kafa
sallantısını referans alıyor. Figüratif, Bülten

gerçeğe benzer bir nesneyi ölçüp
biçerek minimal ama değişken bir
elektronik müzik ya da progresif
müzik yazar gibi üç aksla yapılan bir
hareketi yazdım. Onu bazen aşırı
gerçekçi, bazen müzikal yapmak
istedim. Bir de hepsinden öte
dummy-head mikrofona bağlantısı var.
Hareketli, duyan ve istendiğinde kayıt
eden bir heykel olunca sergideki diğer

- f jelerin yerleri çok önemli bir hale
ldi. Her aşamayı anneme
sterdim, çok vakit geçiriyoruz
- unla çünkü. Bir de Güney
fkaslar'dan gelen bir formla
ydetmeyi de çok isterdim her
man. Onun için de bir fırsat verdi.

Önceki ırk teorisinde -hala
Amerika'da beyazlar kendilerine
Caucasian diyorlar biliyorsun- ırklar
renkten değil, kafa şekillerinden de
ileri geliyor. Afrika kafası, Asya kafası
gibi. Batı, Kafkasya'yı niye kendi
kökeni olarak görüyor. Bunun da
güçlü, kuvvetli Kafkas söylemi olan
eski köle ticaretinden geldiği
düşünüyor. *Ana Kulağı'nı* bunlarla
ilgili bir tahrik olarak da düşündüm.
Ama diğer yandan çok da kişisel bir
yanı var.

Araştırma

Söyleşi

Gündem

Kütüphane

Duyurular

Bülten

Ana Kulağı 2; silikon, kontrplak, metal, karbon, fiber, abs plastik, servo kontrolör, bilyalı rulmanlar, güç adaptörü; 2023

**Özellikle 2011 İstanbul Bienali'nden
İstediğimiz cetvellerle olan işlerine
İstediğimiz sergide de devam ediyor hatta
İstediğimiz sefer bir cetveli geleceğe bakan
İstediğimiz şekilde kurguluyorsun. Cetvel
projesini sürdüreceksin ve
sürdürürsen 21. yüzyıla baktığında
neyi bir kilometre taşı olarak
alırdın?**

Hayatta oldukça devam ederim muhtemelen. Cetveller de birkaç iş gibi hep geri gelen bir iş. Daha önce başka cetvelleri geleceğe götürmeye denemiştim. Hep tarihle mi uğraşıyoruz biz diye. Bir sürü insan için genelde karamsar bir yakın gelecek tahayyülü var. Aynı cetvel geçmişe bakıyorsa hiç yorum yapmadan o zaman ileriye de baksın. Ben bile hayatımda düşünmediğim

Aileleri ▾

Söyleşi ▾

Gündem ▾

Kütüphane ▾

insan olarak. Diğer yandan da cetvel defle bir araya geldi, 0 defle diye Duvunlar ▾ Bülten

cetvel dediğim ortaya çıktı. Hem biri makinadan çıkmış, diğeri el yapımı. Biri takvim zamanını gösteriyor, diğeri müzikal zamanı. Çok güzel bir etkileşim oldu. Elimden geleni yapıyorum cetvel yapmayayım diye, cetvelle adım çok çıktığı için. Ama öyle bir zaman geliyor ki ilginç bir şey çıkabiliyor. Kilometre taşı olarak tek bir şey söyleyemem ama Covid'i milat olarak ona göre yeni bir takvim denemesi yapan iki cetvel karşılaştırdığım tarih : İsa'nın doğumunu referans alan tarih. Covid'in başlangıcını 0 kabul ediyorsan, İsa'nın doğumunu referans alan takvimin sıfırı için de Covid'den önce 2020 diyorsun. Bunun amacı da takvimde neyin sıfır olduğunu hatırlatmak, çok basit bir şey. Aklıma gelen başka şeyler var ama Covid kamusal alandan kişisel hayatlara bir sürü şeye mal oldu. Politikacılara bir sürü şey kazandırdı diğer yandan. Evet, Covid derdim sanırım.

İlginizi Çekebilir

Adeleştiri ∨

Söyleşi ∨

Gündem ∨

Kütüphane ∨

Temsild en önceki temsil

Erman Ata Uncu
🕒 3 GÜN ÖNCE

“Aritmi” : Perili Köşk’te iklim krizi

Oktay Orhun 🕒
4 GÜN ÖNCE

“Sihirli sözcük örgütlenmek”

Özlem Altunok
🕒 1 HAFTA
ÖNCE

Bu kocama nın dünyada a “Geçen Gün”

Esra Ece Kuleci
🕒 26 OCAK
2024

Hakkımızda Ekip-İletişim Destekçiler Yazarlar
SAHA Yazı Dizisi 2020 Queer Sanat
Türkiye Çağdaş Sanat Tarihine Çoğul Bakış

© 2020

